

UPRAVNI SUD U RIJECI

2467

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sucu dr. sc. Alenu Rajku, uz sudjelovanje zapisničarke Sofije Germovšek, u upravnom sporu tužitelja Mirka Babića, iz Rijeke, Drage Gervaisa 48, kojeg zastupa opunomoćenica Lana Perčić, odvjetnica u Rijeci, Križanićeva 1, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe Jagoda Peloponjko, Marina Brkljačić i Marina Ljubić Karanović, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekom d.d., Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 23. studenoga 2016.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/14-01/48, urbroj: 376-04/AM-1-3 od 6. listopada 2014. godine.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika, klasa: UP/I-344-07/14-01/48, urbroj: 376-04/AM-1-3 (DM) od 6. listopada 2014. utvrđeno je da je Hrvatski Telekom d.d. (ovdje zainteresirana osoba) obvezan korisniku (ovdje tužitelju) isplatiti naknadu zbog nepravovremenog prijenosa broja 095 894 29 77 u iznosu od 9.970,00 kuna. Tuženik je svoju odluku utemeljio, u bitnome, na sljedećim utvrđenjima. Tuženikov inspektor elektroničkih komunikacija zaprimio je 8. svibnja predstavku korisnika (ovdje tužitelja), radi nepravovremenog prijenosa broja 095 894 29 77. Tužitelj je pritom naveo da je operator Tele2 d.o.o. Zagreb stopirao postupak prijenosa broja operatoru Hrvatskom Telekomu d.d. Zagreb (ovdje zainteresiranoj osobi) zbog neaktivnosti SIM kartice. Pozvani od strane tuženika, Tele2 se očitovao da je odbio prienos broja jer tužitelj nije ostvario prvi poziv (čl. 18. st. 1. Pravilnika o prenosivosti broja, »Narodne novine«, broj 100/12, u nastavku teksta: Pravilnik), te da nije zaprimio prigovor primatelja broja, koji je Hrvatski Telekom (HT) imao pravo podnijeti, dok se HT izjasnio da je tužitelja SMS porukom obavijestio o odbijanju prijenosa broja, pri čemu HT nije uputio prigovor davatelju broja (operatoru Tele2) smatrajući razlog odbijanja broja opravdanim. Tuženik ocjenjuje da je HT u pravu kada navodi da nije imao razloga podnijeti prigovor po članku 19. stavku 1. Pravilnika, ali je istodobno bio dužan dodatno provjeriti radi li se zaista o neaktivnom SIM-u, te uputiti tužitelja na mogućnost pokretanja nadzora pred tuženikom, već ga je dopisom od 30. kolovoza 2013. pogrešno uputio na obraćanje operatoru Tele2. S druge strane, unatoč pogrešnoj uputi HT-a, tužitelj nije reagirao na navode iz dopisa od 30. kolovoza 2013., već je tek nakon osam mjeseci podnio predstavke Ministarstvu gospodarstva i tuženiku, slijedom kojih je i pokrenut predmetni inspekcijski nadzor. Tuženik dodaje da je nesporno utvrdio niz propusta od strane ovdje zainteresirane osobe, zbog čega je zainteresiranoj osobi valjalo naložiti isplatu naknade tužitelju u slučaju nepravovremenog prijenosa broja (čl. 23. st. 1., vezano uz čl. 19. st. 6. Pravilnika). Prilikom odlučivanja o razdoblju za koje će navedena naknada biti obračunata, tuženik je u obzir uzeo da je, neovisno o opravdanim razlozima odbijanja prijenosa broja od strane Tele2, tužitelju bilo otežano ostvarenje prava sukladno Pravilniku zbog propusta ovdje zainteresirane osobe, da je propust tužitelja što je čekao osam mjeseci na daljnje postupanje radi zaštite svojih prava, da je svrha naknade poticanje operatora javnih komunikacijskih usluga na što efikasnije omogućavanje prijenosa broja između operatora i djelotvornoga tržišnog natjecanja, ali ne i omogućavanje zlorabe prava od strane korisnika, osobito kada korisnik (ovdje tužitelj) nije pokazao interes za ostvarenje tog prava u razdoblju od osam mjeseci, pa je odlučeno da tužitelj ima pravo na naknadu od trenutka zaprimanja dopisa zainteresirane osobe i stjecanja saznanja o eventualno neopravdanom odbijanju zahtjeva (23. srpnja 2013. u 11:00 sati) do zaprimanja dopisa zainteresirane osobe od 30. kolovoza 2013. (2. rujna 2013.), što ukupni iznosi 997 sati, a za svaki sat kašnjenja korisnik ima pravo na naknadu od 10,00 kuna.

Tužitelj u tužbi i kasnije tijekom spora osporava zakonitost tuženikove odluke i tvrdi, u bitnome, da nema primjedbi na utvrđenja tuženika prema kojima je zainteresirana osoba prekršila Pravilnik, ali da se tuženik propustio u cijelosti očitovati na tužiteljevu predstavku, jer se ne osvrće na prigovore vezane uz postupanje operatora Tele2. Ujedno obrazlaže zbog čega